

1. Jak je to hezké, když se někdo žení,
jak je to smutné, když se někdo vdává,
gumový kotouč bije do hrazení,
chybějí branky, nikdo nepřihrává.
V ruině fasád, skrytých za lešení,
zestárlí mladí za kvartýr a stravu,
vlečem se časem, zpola udušení
v tekutých píscích gubernijních mravů.
2. Zabouchli dveře? Dereme se zadem,
zakleti v Knize lesů, vod a strání,
nařvaná tlama hlásá za výkladem,
že konec snů je koncem milování.
Gumový kotouč bije do hrazení,
není-li v kapse, nikdo nerozdává,
ne, není hezké, když se někdo žení,
ne, není smutné, když se někdo vdává.
3. Být špatným hercem - nad to v světě není:
není-li dramata, stačí operetka,
gumový kotouč bije do hrazení,
nelze-li zkraje - tedy odprostředka.
Husita spílá obrněným vozům
a čas si žádá ledakterou hlavu,
zbudeš-li bez ní - k čemu je ti rozum
v tekutých píscích gubernijních mravů?
4. Lešení skrývá paranoiu fasád,
žvanění tupců místo rozhovoru,
než v klidu zdechneš, nezbývá než nasát,
utopit zbytek odvahy a vzdoru.
Vyplníš jméno, místo narození
a sumu cifer, jež se nepřiznává,
tak už to bývá, když se někdo žení,
tak už to bývá, když se někdo vdává.
5. Ze školy děti nesou vysvědčení,
zdalipak tuší, o čem se ti zdává,
když v noci žehlíš, stárnouc nad pečení?
O troše lásky, již se nedostává?
Nakoupíš chleba, vodu po holení
a zapřeš víru, jež se nevyznává,
tak už to bývá, když se někdo žení,
tak už to bývá, když se někdo vdává.
6. Mlčení skrývá paranoiu žití,
mlčíš a zdobíš okna pro oslavu,
víc nežli duše platí živobytí
v tekutých píscích gubernijních mravů.
Z bouřlivé vášně letmé pohlazení,
němota padá na zamrzlou vodu,
gumový kotouč bije do hrazení
a jen pár týdnů zbývá do rozvodu.